

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

IX. Omnes nos manifestari oportet ante Tribunal Christi, ut referat unusquisque propria corporis, prout gessit, sive bonum, sive malum. 2. Cor. 5. 10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

aliquando cum Infidelibus, nonnunquam cum blasphemis participant. cum infidelibus quidem, quando revera credunt propria virtute id confectos, quod in ipsis reperitur boni. Sed hos oportet stultos esse superbos, qualis fuit ille famosus Rex Tyri, cui dixit DEUS: *Elevatum est cor tuum, & dixisti: DEUS ego sum.* Ezech. 28. v. 2. & ideo sunt rari. Plures cum ordinarijs blasphematoribus participant, sed eo discrimine, quod isti furor perciti contra DEUM loquantur mendacia, illi verò inflati vanitate. Sed quid interest, si hi quoque æquale DEO damnum inferant, dum sibi attribuunt illam felicitatem, Providentiam, Pietatem, Rectitudinem, cujus totum DEI, nihil omnino ipsorum est? certum est, hoc de ipsis, quod de blasphemis dici posse: *Extenderunt linguam suam quasi arcum mendacij, & non veritatis.* Jer. 9. v. 3. quia tam isti, quàm illi linguam suam promunt quasi sagittam, ad feriendum crudeliter honorem DEI, Blasphemi quidem directè, quia propositum ipsis est DEUM deprimere, Arrogantes indirectè, quia statuunt efferre se ipsos. Sed interea tu vides da-

mnium, quod DEUS hinc accipit, per esse æquale, quia eodem modo terque mentitur debitam illi gloriam suffragando. Quo cognito, in inexplicabilem concipies hominum linguarum hujus vanam? *Nisi videris omne mendacium.* Eccl. 7. v. 1. aliquando conringet excidere tibi aliquid vanitatis, quoniam adtas, & tunc plus habes exultantem quia mentiris, sed non vis mentiri, ideo dicitur quasi Materiale mendacium contra DEUM. At cum ad verbum illud esse vanitatis, ne dicat aliàs non solum mentiris, sed etiam mentiri, & ideo contra DEUM queris mendacium, quod sit formam ad eoque verè mendacium. Semp animo sit fixum, quidquid habebis, ni, totum esse DEI, & non dimitte à DEO. Idcirco cum de eo loqui oportet, loquere tanquam de re, quod ad ipsum, non ad te pertineat. *Non ego sed gratia DEI mecum.* hoc est idioma humilium, qui sunt infancibus similes innocentibus, de quibus scribitur: *In ore eorum non est invenitum mendacium.* Apoc. 14. v. 5. quod non solum nihil laudis sibi tribuunt, sed neque possunt tribuere.

I X.

Omnes nos manifestari oportet ante Tribunal Christi, ut referat unusquisque propria corporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.
2. Cor. 5. 10.

1. Considera Judicium, de quo loquitur hoc loco Apostolus, non esse particulare, sed Universale. Et idcirco ait: *Omnes nos oportet manifesta-*

stari ante Tribunal Christi. In priore oportet manifestari singulos, sed non omnes, ut sciat quisque, quod ad se attinet, sive pœna, sive præmij. alterum succedit, ut perinde quisque sciat, quod attinet ad quemvis alium, & ideo in hoc omnes oportet manifestari, & non solum singulos. Ecce! igitur, quorsum spectet imprimis tam grande iudicium, nempe ut in suis mundus, confundatur cum viderit, quam fœdè sit erratum vel deprimendo, quos oportebat evehere, vel evehendo, quos deprimere decebat. Id autem fieri nequit sine manifestatione maximâ rerum omnium, quæ nunc latent in omnibus, cogitationum scilicet, verborum, & operum. Proinde omnes nos oportet manifestari ante tribunal Christi. Tu interea quid agis, cum modò tanti facis iudicia mundi? Tuâ quid refert, quòd notus mundus te criminetur, si DEUS laudat? Tuâ quid refert, quòd totus mundus te laudet, si DEUS vituperat? Visne reverà cognoscere, quis sis? Talis es, qualis apparebis ante tribunal Christi.

2. Considera, quòd non dicat: oportet omnia nostram manifestari, sed omnes nos, quia Dominus tunc non faciet innotescere res nostras, eas recitando, narrando, prout fieri solet in humanis iudicijs, sed eas faciet innotescere efficiendo nos si. nul omnes spectaculum mundo undique apertum, perinde ac si homines essemus diaphani vel transparentes. Unde cum Interpretes noster dicit Manifestari, Textus Græcus ait Pellucidos fieri. Quem R. P. Pauli Segneri *Manna Anima.*

admodum ergo vas aliquod è pellucido Crystallo soli expositum nec minimum dissimulare nævum potest, quem continet, ita tibi coram Christo contingeret: ante tribunal Christi. O quam efficax erit sol ille ad omnem detegendam inmaculam tuam! Ecce iniquitatem rectâ oppositam Bonitati, Ingratitudinem Beneficentiæ. Ecce mendacium positum in conspectu Veritatis, ante tribunal Christi. Tuum esto iudicium, an non necesse sit manifestari: fieri aliter non potest; oportet manifestari. quia Crystallus ponitur in conspectu solis. quanta erit igitur confusio tua, cum forsân apparebis ad eò diversus ab eo, quem alij te esse credebant? omnes, qui glorificabant eam, spreverunt illam, quia viderunt ignominiam eius. 1. Thr. 8. Non modò sciverunt, sed viderunt eam. ita dici tunc poterit de animâ tuâ, fortè existimas te minorem habitusum erubescendi materiam, quia si alij omnia tua noverunt, tibi quoque aliorum mala erunt perspecta? omnes nos oportet manifestari. O quantum deciperis! nunc peccatum tuum solum æstimas ex sensu, quem de illo habent homines, qui minùs erubescere consueverunt, quando jam est malum pluribus commune, imò illud approbant, applaudunt. Sed tunc aliter eveniet. tunc enim illud æstimabis, prout erit in conspectu veritatis: ante tribunal Christi. Quantum ergo tunc confunderis, tantò scilicet ampliùs, quantò in alienâ confusione magis propriam cognosces.

3. Considera, horridam istam manife-

Z

nife-

manifestationem fore quasi confessionem extortam, quam tunc facies de his, quae modò in confessione tuâ vel dimittis, vel dissimulas, vel certè excusas. Unde adjungit Apostolus: *ut referat unusquisque propria corporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.* quia tu ipse linguâ tam Emphaticâ, & accuratâ, qualis erit illa tua nuditas, omnibus referes, quae fecisti, quam diu vixisti sub mortalis corporis exuvijs: quod verbis illis significatur: *Propria corporis,* nisi fortè præterea insinuatur, de illis peccatis speciale reddendam esse rationem, quæ propriè magis attribuentur corpori? ò quoties ista etiam contemnis! Sequeris errorem popularem, quo peccata sensûs parvi fiunt: aut certè nimium corpori blandiris, non mortificas, non maceras, imò ad excessum ejus cupiditatibus indulges, hoc prætexens, quòd Virtus non in Externis, sed Interioribus consistat. Noli sic loqui, nam de Externis quoque strictissimam dabis rationem. Audis, quid dicat Apostolus? *ut referat unusquisque propria corporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.*

4. Considera, quòd hæc vox *Referat* non solum significet recitare, sed & reportare. & hinc concluditur finis præcipuus hujus universalis Judicij, qui est, ut quisque referat non quoad animam duntaxat, sed etiam quoad corpus illud sive supplicium, sive præmium, quod ipsi convenit. *Referat propria corporis, sive bonum, sive malum.* O denunciationem terribilem! nullum hîc invenire est medium, sed

vel purum bonum, vel purum malum, nec malum bono miscbitur, utinam contingit, nec bonum malo. mera erit gloria, vel mera abjectio, merus ritus, vel mera mortificatio, mera opulencia, vel mera mendacitas, vel mera felicitas, vel mera miserabilitas, *sive bonum, sive malum.* Et tu noli de te quoque agi, & non prospere. Erit equidem illud Judicium universale, sed tu astimare illud debetis proprium. ita enim erit universale pro omnibus, quasi foret particulare pro singulis, adeò erit in quolibet actu. *Omnes nos manifestari oportet* inquit Apostolus, & tamen non loquitur, *ut referamus omnes, prout gessimus, sive bonum, sive malum,* sed *ut referat unusquisque.* Ut intelligas illud fore non minùs judicium particulare quàm universale.

5. Considera tantò nunc magis attendendum, quòd in re sine remunerando sive puniendo non sit alia tenenda regula, quàm quæ sumitur à rebus gestis: *Ut referat unusquisque, prout gessit:* non ut alij gesserunt pro ipso, sed ut ipse gessit. Quid prodest, si cum horâ te impendere orationi devotæ, quid prodest illos jejunare; & te interea crapulis indulgere? quid prodest illos se diverberare flagris, te verò carnis tuæ blandiri? quid prodest illos totâ nocte pro te psallere, te verò in strato tuo luxuriari? memento, quòd Dominus reddet unicuique secundum opera ejus. 1. Rom. 2. non secundum opera aliorum, sed secundum opera ejus.

Facere in humanis Tribunalibus multas alias spectari dotes. Facile in his te juvare potest nobilitas, juvare potest doctrina, juvare pecunia, eloquentia, visus & loquacitas, at in tribunali Divino sola opera spectantur. Vale ut unusquisque referat, prout gessit. Si bene fecit, recipiat bonum, sin male, sentiat & malum. Ideo dicebat David: secundum opera manuum eorum misit illis. Pl. 27. Quid agis igitur, cur te non omni studio impendis utilibus? Quodcumque potest facere manus tua, insister operare. Suda, labora,

quia, ut denuo dicam, tua res agitur. Propè facite iudicium vestrum, dicit Dominus. Il. 41. v. 21. & quomodo propius illud facies, quam si præsens esse putes. Vide, ut Apostolus neque se ipsum excludit ab hoc universali iudicio, dum ait: omnes nos manifestari oportet ante tribunal Christi. & tamen sciebat se unum esse de numero eorum, qui sunt iudicaturi, & non sunt iudicandi. Tu iudicandus cum sis, & non iudicandus, id parum consideras.

* * *

X.

Nihil solliciti sitis, sed in omni oratione, & obsecratione, cum graviorum actione petitiones vestrae innotescant apud DEUM.
Philip. 4. v. 6.

2. Considera eundem Apostolum, qui hic præcipit, ut omnis sollicitudo ponatur: *Nihil solliciti sitis*, alibi affirmare, eam sese maximam experiri. *Volo vos scire, qualem sollicitudinem habeam pro vobis.* Col. 2. v. 1. unde colligitur duplex esse genus sollicitudinis, mala scilicet & bonæ. Bona diligentiam significat, mala verò illam inquietudinem, anxietatem, cruciatum, qui jengitur diligentia ex defectu debite fiducia, quæ semper in DEO est collocanda. Et hæc est, quam hoc loco vocat Apostolus, cum ait: *Nihil solliciti sitis*, quia in locum hujus succedere debet recursus ad DEUM, quem verbis illis commendat: *Petitiones vestrae innotescant apud DEUM.*

Ceterùm recursus ad DEUM non tollit sollicitudinem bonam, quæ consistit in diligentia debita, & à quolibet est adhibenda ex parte sua non obstante auxilio Divino. Est quippe verissimum DEI esse, ut tibi succurrat in necessitatibus tam corporis quam animæ. Sed tuum est interim ea adhibere media, quæ faciant, ut succursus ille sit, quoad fieri potest, juxta ordinem naturæ, ne sit opus miraculis. *Equus paratur ad diem belli: Dominus autem salutem tribuit.* Prov. 21. v. 31. Ideo sollicitudo bona non solum laudatur, sed ut ceteræ virtutes, necessaria est. *In omnibus abundatis fide & sermone, & scientia, & omni sollicitudine.* 2. Cor. 8. v. 7.

Z 2

2, COII